

Legea comerțului electronic

[Legea 365/2002](#) cu modificările aduse prin [legea 121/2006](#)

Articolele scrise cu caractere italice au fost modificate prin [Legea 121/2006](#).

CAPITOLUL I: Dispozitii generale

Art. 1: Definitii

În înțelesul prezentei legi, următorii termeni se definesc astfel:

1. serviciu al societății informaționale - orice serviciu care se efectuează utilizându-se mijloace electronice și prezintă următoarele caracteristici:

- a) este efectuat în considerarea unui folos patrimonial, procurat ofertantului în mod obișnuit de către destinatar;*
- b) nu este necesar ca ofertantul și destinatarul să fie fizic prezenți simultan în același loc;*
- c) este efectuat prin transmiterea informației la cererea individuală a destinatarului;*

2. mijloace electronice - echipamente electronice și rețele de cablu, fibră optică, radio, satelit și altele asemenea, utilizate pentru prelucrarea, stocarea sau transmiterea informației;

3. furnizor de servicii - orice persoană fizică sau juridică ce pune la dispoziție unui număr determinat sau nedeterminat de persoane un serviciu al societății informaționale;

4. furnizor de servicii stabilit într-un stat - un furnizor de servicii având un sediu stabil pe teritoriul unui stat și care desfășoară efectiv o activitate economică utilizând acel sediu stabil pe teritoriul unui stat, pentru o perioadă nedeterminată; stabilirea unui furnizor de servicii într-un stat nu este determinată în mod necesar de locul în care sunt amplasate mijloacele tehnice și tehnologice necesare furnizării serviciului;

5. domeniu - o zonă dintr-un sistem informatic, detinută ca atare de o persoană fizică sau juridică ori de un grup de persoane fizice sau juridice în scopul prelucrării, stocării ori transferului de date;

6. destinatar al serviciului sau destinatar - orice persoană fizică sau juridică ce utilizează, în scopuri comerciale, profesionale sau de altă natură, un serviciu al societății informaționale, în special în scopul căutării de informații sau al furnizării accesului la acestea;

7. consumator - orice persoană fizică ce acționează în alte scopuri decât cele ale activității sale comerciale sau profesionale;

8. comunicare comercială - orice formă de comunicare destinată să promoveze, direct sau indirect, produsele, serviciile, imaginea, numele ori denumirea, firma sau emblema unui comerciant ori membru al unei profesii reglementate; nu constituie prin ele însele comunicări comerciale următoarele: informațiile permitând accesul direct la activitatea unei persoane fizice sau juridice, în special pe nume de domeniu sau o adresă de poștă electronică, comunicările

legate de produsele, serviciile, imaginea, numele ori mărcile unei persoane fizice sau juridice, efectuate de un tert independent față de persoana în cauză, mai ales atunci când sunt realizate cu titlu gratuit;

9. legislație coordonată - prevederile în vigoare ale legilor naționale, aplicabile activităților ce fac obiectul serviciilor societății informaționale sau furnizorilor de servicii în privința:

- a) condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească furnizorii de servicii în vederea începerii acestor activități, precum sunt cele legate de eventualele calificări, autorizații sau notificări necesare;
- b) condițiilor pe care trebuie să le îndeplinească furnizorii de servicii pentru desfășurarea acestor activități, precum sunt cele care privesc conduita acestora, calitatea sau conținutul serviciilor oferite, inclusiv în materie de publicitate și încheiere a contractelor, sau cele care privesc răspunderea furnizorilor;

9¹. Nu constituie obiect al legislației coordonate:

- a) cerințele aplicabile bunurilor ca atare și livrării acestora;*
- b) cerințele aplicabile serviciilor care nu sunt prestate prin mijloace electronice;*

10. instrument de plată electronică - un instrument care permite titularului său să efectueze următoarele tipuri de operațiuni:

- a) transferuri de fonduri, altele decât cele ordonate și executate de către instituții financiare;
- b) retrageri de numerar, precum și încărcarea și descărcarea unui instrument de monedă electronică;

11. instrument de plată cu acces la distanță - instrument de plată electronică prin intermediul căruia titularul său poate să își acceseze fondurile detinute într-un cont la o instituție financiară și să autorizeze efectuarea unei plăți, utilizând un cod personal de identificare sau un alt mijloc de identificare similar;

12. instrument de monedă electronică - instrument de plată electronică reîncărcabil, altul decât instrumentul de plată cu acces la distanță, pe care unitățile de valoare sunt stocate electronic și care permite titularului său să efectueze tipurile de operațiuni menționate la pct. 10;

13. titular - persoană care detine un instrument de plată electronică pe baza unui contract încheiat cu un emitent, în condițiile prevăzute de lege;

14. date de identificare - orice informații care pot permite sau facilita efectuarea tipurilor de operațiuni menționate la pct. 10, precum un cod de identificare, numele sau denumirea, domiciliul ori sediul, numărul de telefon, fax, adresa de poștă electronică, numărul de înmatriculare sau alte mijloace similare de identificare, codul de înregistrare fiscală, codul numeric personal și altele asemenea.

15. activitate profesională reglementată - activitatea profesională pentru care accesul sau exercitarea în România este condiționată, direct ori indirect, în conformitate cu legislația română în vigoare, de deținerea unui document care să ateste nivelul de formare profesională.

Art. 2: Scop și domeniu de aplicare

(1) Prezenta lege are ca scop stabilirea condițiilor de furnizare a serviciilor societății informaționale, precum și prevederea ca infracțiuni a unor fapte săvârșite în legătură cu securitatea domeniilor utilizate în comerțul electronic, emiterea și utilizarea instrumentelor de

plată electronică și cu utilizarea datelor de identificare în vederea efectuării de operațiuni financiare, pentru asigurarea unui cadru favorabil liberei circulații și dezvoltării în condiții de securitate a acestor servicii.

(2) Nu constituie servicii ale societății informaționale, în sensul prezentei legi, activitățile care nu întrunesc elementele definiției prevăzute la art. 1 pct. 1, în special următoarele:

a) oferta de servicii care necesită prezența fizică a furnizorului și a destinatarului, chiar dacă prestarea serviciilor respective implică utilizarea de echipamente electronice;

b) oferta de servicii care presupun manipularea unor bunuri corporale de către destinatar, chiar dacă prestarea serviciilor respective implică utilizarea de echipamente electronice;

c) oferta de bunuri sau servicii care nu este prezentată destinatarului prin transmiterea informației la cererea individuală a acestuia și care este destinată recepției simultane de către un număr nelimitat de persoane (punct-multipunct);

d) activități care se efectuează prin intermediul serviciilor de telefonie vocală, telefax, telex, servicii de radiodifuziune și televiziune, inclusiv serviciile de teletext;

e) serviciile de telefonie vocală, telefax sau telex;

f) schimbul de informații prin posta electronică sau prin alte mijloace de comunicare individuală echivalente, între persoane care acționează în scopuri străine activității lor comerciale sau profesionale;

g) relația contractuală dintre un angajat și angajatorul său.

(3) Prezența lege nu se aplică următoarelor activități:

a) activitatea notarilor publici, în măsura în care aceasta presupune o participare directă și specifică la exercitarea prerogativelor autorității publice;

b) activitățile de reprezentare juridică în fața organelor de jurisdicție și de urmărire penală;

c) jocurile de noroc cu câștiguri în bani, loteriile și pariurile.

(4) Dispozițiile prezentei legi se completează cu:

a) dispozițiile legale în materie fiscală;

b) dispozițiile legale care reglementează protecția persoanelor în privința prelucrării datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date, precum și cele care reglementează prelucrarea datelor cu caracter personal și protecția vieții private în sectorul telecomunicațiilor;

c) prevederile Legii concurenței nr. 21/1996, republicată.

(5) În măsura în care nu conține dispoziții derogatorii, prezența lege se completează cu dispozițiile legale privind încheierea, validitatea și efectele actelor juridice, cu celelalte prevederi legale care au ca scop protecția consumatorilor și a sănătății publice.

Art. 3: Aplicarea legii române în cazul serviciilor societății informaționale

(1) Prezenta lege se aplică furnizorilor de servicii stabiliți în România și serviciilor oferite de acestia.

(2) De la data intrării în vigoare a prezentei legi serviciile societății informaționale sunt supuse:

a) exclusiv prevederilor în vigoare ale legilor române care fac parte din legislația coordonată, în cazul în care sunt oferite de furnizori de servicii stabiliți în România;

b) exclusiv prevederilor în vigoare ale legilor statului în cauză care fac parte din legislația coordonată, în cazul în care sunt oferite de furnizori de servicii stabiliți într-un stat membru al Uniunii Europene.

(3) Libera circulație a serviciilor societății informaționale oferite de un furnizor stabilit într-un stat membru al Uniunii Europene nu poate fi restrânsă în România prin aplicarea unor prevederi legale care fac parte din legislația coordonată.

(4) Alin. (2) și (3) nu se aplică în următoarele domenii:

a) dreptul de proprietate intelectuală și dreptul de proprietate industrială;

b) emisiunea de monedă electronică, în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

c) publicitatea pentru organisme de investiții colective în valori mobiliare;

d) activitățile de asigurare, în condițiile prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi;

e) libertatea părților de a alege legea aplicabilă contractului, când părțile au acest drept;

f) obligații rezultate din contractele încheiate cu consumatorii;

g) cerințele de formă prevăzute pentru validitatea actelor juridice prin care se creează, se modifică, se sting sau se transmit drepturi reale asupra unor bunuri imobile situate pe teritoriul României;

(5) Autoritățile publice pot lua măsuri derogatorii de la prevederile alin. (3) numai în următoarele condiții:

a) măsura este necesară pentru motive de ordine publică, desfășurarea instrucției penale, protecția minorilor, lupta împotriva oricărei forme de incitare la ură din rațiune de rasă, sex, religie sau naționalitate, atingeri aduse demnității umane, protecția sănătății publice, apărarea și siguranța națională, protecția consumatorilor, inclusiv a investitorilor;

b) măsura vizează un serviciu al societății informaționale care aduce atingere uneia dintre valorile enumerate la lit. a) sau prezintă un risc serios și grav la adresa acestor valori;

c) măsura este proporțională cu scopul urmărit;

d) sunt respectate procedurile de colaborare, consultare sau informare prevăzute în normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

CAPITOLUL II: Furnizarea serviciilor societății informaționale

Art. 4: Principiile furnizării serviciilor societății informaționale

(1) Furnizarea de servicii ale societății informaționale de către persoanele fizice sau juridice nu este supusă nici unei autorizări prealabile și se desfășoară în concordanță cu principiile concurenței libere și loiale, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

(2) Prevederile alin. (1) nu aduc atingere dispozițiilor legale care impun autorizarea prealabilă în vederea desfășurării unor activități de către persoanele fizice sau juridice, dacă dispozițiile în cauză nu vizează în mod expres și exclusiv serviciile societății informaționale sau furnizorii de servicii, în înțelesul prezentei legi.

(3) *Furnizarea de servicii ale societății informaționale de către furnizorii de servicii stabiliți în statele membre ale Uniunii Europene se face, până la momentul aderării României la Uniunea Europeană, în condițiile prevăzute în Acordul european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.*

(4) Furnizarea de servicii ale societății informaționale de către furnizorii de servicii stabiliți în alte state se face în condițiile acordurilor bilaterale încheiate cu statele respective, la care România este parte.

Art. 5: Informații generale

(1) Furnizorul de servicii are obligația de a pune la dispoziție destinatarilor și autorităților publice mijloace care să permită accesul facil, direct, permanent și gratuit cel puțin la următoarele informații:

a) numele sau denumirea furnizorului de servicii;

b) domiciliul sau sediul furnizorului de servicii;

c) numerele de telefon, fax, adresa de poștă electronică și orice alte date necesare contactării furnizorului de servicii în mod direct și efectiv;

d) numărul de înmatriculare sau alte mijloace similare de identificare, în cazul în care furnizorul de servicii este înscris în registrul comerțului sau în alt registru public similar;

e) codul de înregistrare fiscală;

f) datele de identificare ale autorității competente, în cazul în care activitatea furnizorului de servicii este supusă unui regim de autorizare;

g) *titlul profesional si statul în care a fost acordat, corpul profesional sau orice alt organism similar din care face parte, indicarea reglementărilor aplicabile profesiei respective în statul în care furnizorul de servicii este stabilit, precum si a mijloacelor de acces la acestea, în cazul în care furnizorul de servicii desfășoară o activitate profesională reglementată;*

h) tarifele aferente serviciilor oferite, care trebuie indicate cu respectarea normelor privind comercializarea produselor si serviciilor de piață, cu precizarea scutirii, includerii sau neinclunderii taxei pe valoarea adăugată, precum si a cuantumului acesteia;

i) includerea sau neinclundera în pret a cheltuielilor de livrare, precum si valoarea acestora, dacă este cazul;

j) orice alte informatii pe care furnizorul de servicii este obligat să le pună la dispozitie destinatarilor, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

(2) Obligatia prevăzută la alin. (1) se consideră îndeplinită în cazul în care furnizorul unui serviciu afisează aceste informatii într-o formă clară, vizibil si permanent, în interiorul paginii de web prin intermediul căreia este oferit serviciul respectiv, în conditiile mentionate la alin. (1).

Art. 6: Comunicările comerciale

(1) Efectuarea de comunicări comerciale prin posta electronică este interzisă, cu exceptia cazului în care destinatarul si-a exprimat în prealabil consimțământul expres pentru a primi asemenea comunicări.

(2) Comunicările comerciale care constituie un serviciu al societății informationale sau o parte a acestuia, în măsura în care sunt permise, trebuie să respecte cel puțin următoarele conditii:

a) să fie clar identificabile ca atare;

b) persoana fizică sau juridică în numele căreia sunt făcute să fie clar identificată;

c) ofertele promotionale, precum reducerile, premiile si cadourile, să fie clar identificabile, iar conditiile care trebuie îndeplinite pentru obtinerea lor să fie usor accesibile si clar prezentate;

d) competitii si jocurile promotionale să fie clar identificabile ca atare, iar conditiile de participare să fie usor accesibile si clar prezentate;

e) orice alte conditii impuse prin dispozitiile legale în vigoare.

(3) *Comunicările comerciale care constituie un serviciu al societății informationale sau o parte a acestuia, atunci când acest serviciu este furnizat de un membru al unei profesii reglementate, sunt permise sub conditia respectării dispozitiilor legale si a reglementărilor aplicabile profesiei respective, care privesc, în special, independenta, demnitatea si onoarea profesiei, secretul profesional si corectitudinea față de clienti si față de ceilalti membri ai profesiei.*

(4) Furnizorii de servicii ale societății informationale care efectuează comunicări comerciale au obligatia de a respecta prevederile alin. (1)-(3).

CAPITOLUL III: Contractele încheiate prin mijloace electronice

Art. 7: Validitatea, efectele juridice si proba contractelor încheiate prin mijloace electronice

(1) Contractele încheiate prin mijloace electronice produc toate efectele pe care legea le recunoaste contractelor, atunci când sunt întrunite conditiile cerute de lege pentru validitatea acestora.

(2) Pentru validitatea contractelor încheiate prin mijloace electronice nu este necesar consimțământul prealabil al părților asupra utilizării mijloacelor electronice.

(3) Proba încheierii contractelor prin mijloace electronice si a obligatiilor care rezultă din aceste contracte este supusă dispozitiilor dreptului comun în materie de probă si prevederilor Legii nr. 455/2001 privind semnătura electronică.

Art. 8: Informarea destinatarilor

(1) Furnizorul de servicii este obligat să pună la dispozitie destinatarului, înainte ca destinatarul să trimită oferta de a contracta sau acceptarea ofertei ferme de a contracta făcute de furnizorul de servicii, cel puțin următoarele informatii care trebuie să fie exprimate în mod clar, neechivoc si într-un limbaj accesibil:

a) etapele tehnice care trebuie urmate pentru a încheia contractul;

b) dacă contractul, o dată încheiat, este stocat sau nu de către furnizorul de servicii si dacă este accesibil sau nu;

c) mijloacele tehnice pe care furnizorul de servicii le pune la dispozitie destinatarului pentru identificarea si corectarea erorilor survenite cu ocazia introducerii datelor;

d) limba în care se poate încheia contractul;

e) codurile de conduită relevante la care furnizorul de servicii subscrie, precum si informatii despre modul în care aceste coduri pot fi consultate prin mijloace electronice;

f) orice alte conditii impuse prin dispozitiile legale în vigoare.

(2) Furnizorul de servicii are obligatia să ofere destinatarului posibilitatea de a utiliza un procedeu tehnic adecvat, eficace si accesibil, care să permită identificarea si corectarea erorilor survenite cu ocazia introducerii datelor, anterior trimerii ofertei sau acceptării acesteia.

(3) Furnizorul de servicii poate deroga de la dispozitiile alin. (1) si (2) numai în situatia în care a convenit altfel cu destinatarul, cu conditia ca nici una dintre părți să nu aibă calitatea de consumator.

(4) Clauzele si conditiile generale ale contractului propus trebuie puse la dispozitie destinatarului într-un mod care să îi permită acestuia să le stocheze si să le reproducă.

(5) Prevederile alin. (1)-(3) nu se aplică în privința contractelor încheiate exclusiv prin postă electronică sau prin alte mijloace de comunicare individuală echivalente.

Art. 9: Încheierea contractului prin mijloace electronice

(1) Dacă părțile nu au convenit altfel, contractul se consideră încheiat în momentul în care acceptarea ofertei de a contracta a ajuns la cunostința ofertantului.

(2) Contractul care, prin natura sa ori la cererea beneficiarului, impune o executare imediată a prestației caracteristice se consideră încheiat în momentul în care debitorul acesteia a început executarea, în afară de cazul în care ofertantul a cerut ca în prealabil să i se comunice acceptarea. În acest ultim caz se aplică prevederile alin. (1).

(3) În cazul în care destinatarul trimite prin mijloace electronice oferta de a contracta sau acceptarea ofertei ferme de a contracta făcute de furnizorul de servicii, furnizorul de servicii are obligația de a confirma primirea ofertei sau, după caz, a acceptării acesteia, în unul dintre următoarele moduri:

a) *trimiterea unei dovezi de primire prin postă electronică sau printr-un alt mijloc de comunicare individuală echivalent, la adresa indicată de către destinatar, fără întârziere;*

b) confirmarea primirii ofertei sau a acceptării ofertei, printr-un mijloc echivalent celui utilizat pentru trimiterea ofertei sau a acceptării ofertei, de îndată ce oferta sau acceptarea a fost primită de furnizorul de servicii, cu condiția ca această confirmare să poată fi stocată și reprodusă de către destinatar.

(4) Oferta sau acceptarea ofertei, precum și confirmarea primirii ofertei sau a acceptării ofertei, efectuate în unul dintre modurile prevăzute la alin. (3), se consideră primite atunci când părțile cărora le sunt adresate pot să le acceseze.

(5) Prevederile alin. (3) nu se aplică în privința contractelor încheiate exclusiv prin postă electronică sau prin alte mijloace de comunicare individuală echivalente.

Art. 10: Condiții privind păstrarea sau prezentarea informației

(1) Acolo unde legea impune ca informația să fie prezentată sau păstrată în forma sa originală, această cerință este îndeplinită dacă sunt întrunite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) există garanția integrității informației, asigurată prin respectarea standardelor naționale în domeniu, din momentul în care a fost generată;

b) mesajul este semnat utilizându-se semnătura electronică extinsă a emitentului;

c) informația poate fi imediat furnizată și prezentată la cerere.

(2) Destinatarul comerciant acționează pe riscul propriu, dacă a știut sau ar fi trebuit să știe, în concordanță cu practicile comerciale curente sau ca urmare a folosirii procedurilor convenite expres cu emitentul, că informația conținută într-un mesaj electronic a fost alterată în timpul transmiterii sau prelucrării sale.

CAPITOLUL IV: Răspunderea furnizorilor de servicii

Art. 11: Principii generale

(1) Furnizorii de servicii sunt supusi dispozitiilor legale referitoare la răspunderea civilă, penală și contravențională, în măsura în care prin prezenta lege nu se dispune altfel.

(2) Furnizorii de servicii răspund pentru informația furnizată de ei însisi sau pe seama lor.

(3) Furnizorii de servicii nu răspund pentru informația transmisă, stocată sau la care facilitează accesul, în condițiile prevăzute la art. 12-15.

Art. 12: Intermedierea prin simpla transmitere

(1) Dacă un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv sau în asigurarea accesului la o rețea de comunicații, furnizorul aceluși serviciu nu răspunde pentru informația transmisă dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) transmiterea nu a fost inițiată de furnizorul de servicii;

b) alegerea persoanei care recepționează informația transmisă nu a aparținut furnizorului de servicii;

c) conținutul informației transmise nu a fost influențat în nici un fel de către furnizorul de servicii, în sensul că nu i se poate atribui nici selecția și nici o eventuală modificare a acestei informații.

(2) Transmiterea informației și asigurarea accesului, menționate la alin. (1), includ și stocarea automată, intermediară și temporară a informației transmise, în măsura în care această operație are loc exclusiv în scopul ca informația respectivă să tranziteze rețeaua de comunicații și cu condiția ca informația să nu fie stocată pentru o perioadă care depășește în mod nejustificat durata necesară transmiterii ei.

Art. 13: Stocarea temporară a informației, stocarea-caching

Dacă un serviciu al societății informaționale constă în transmiterea într-o rețea de comunicații a informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv, furnizorul aceluși serviciu nu răspunde pentru stocarea automată, intermediară și temporară a informației transmise, în măsura în care această operație are loc exclusiv în scopul de a face mai eficientă transmiterea informației către alți destinatari, la cererea acestora, dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

a) furnizorul de servicii nu aduce modificări informației transmise;

b) furnizorul de servicii îndeplinește condițiile legale privind accesul la informația respectivă;

c) furnizorul de servicii respectă regulile sau uzantele referitoare la actualizarea informației, astfel cum acestea sunt larg recunoscute și aplicate în industrie;

d) furnizorul de servicii nu împiedică utilizarea legală de către orice persoană a tehnologiilor larg recunoscute și aplicate în industrie, în vederea obținerii de date despre natura sau utilizarea informației;

e) furnizorul de servicii acționează rapid în vederea eliminării informației pe care a stocat-o sau în vederea blocării accesului la aceasta, din momentul în care a cunoscut efectiv faptul că informația transmisă inițial a fost eliminată din rețeaua de comunicații ori că accesul la ea a fost blocat sau faptul că eliminarea ori blocarea accesului a avut loc prin efectul deciziei unei autorități publice.

Art. 14: Stocarea permanentă a informației, stocarea-hosting

(1) Dacă un serviciu al societății informaționale constă în stocarea informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv, furnizorul aceluși serviciu nu răspunde pentru informația stocată la cererea unui destinatar, dacă este îndeplinită oricare din următoarele condiții:

a) furnizorul de servicii nu are cunostință despre faptul că activitatea sau informația stocată este nelegală și, în ceea ce privește acțiunile în daune, nu are cunostință despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau informația în cauză ar putea vătăma drepturile unui tert;

b) având cunostință despre faptul că activitatea sau informația respectivă este nelegală ori despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea ori informația în cauză ar putea vătăma drepturile unui tert, furnizorul de servicii acționează rapid în vederea eliminării sau a blocării accesului la aceasta.

(2) Furnizorul de servicii are cunostință despre faptul că activitatea sau informația este nelegală atunci când caracterul nelegal al acesteia a fost constatat printr-o decizie a unei autorități publice. - abrogat prin Legea 121/2006

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care destinatarul acționează sub autoritatea sau controlul furnizorului de servicii.

(4) Prevederile acestui articol nu vor afecta posibilitatea autorității judiciare sau administrative de a cere furnizorului de servicii să înceteze ori să prevină violarea datelor și, de asemenea, nu pot să afecteze posibilitatea stabilirii unor proceduri guvernamentale de limitare sau întrerupere a accesului la informații.

Art. 15: Instrumente de căutare a informațiilor și legături cu alte pagini de web

(1) Furnizorul unui serviciu al societății informaționale care facilitează accesul la informația furnizată de alți furnizori de servicii sau de destinatarii serviciilor oferite de alți furnizori, prin punerea la dispoziție destinatarii serviciului său a unor instrumente de căutare a informațiilor sau a unor legături cu alte pagini de web, nu răspunde pentru informația în cauză, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

a) furnizorul nu are cunostință despre faptul că activitatea sau informația la care facilitează accesul este nelegală și, în ceea ce privește acțiunile în daune, nu are cunostință despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea ori informația în cauză ar putea prejudicia drepturile unui tert;

b) având cunostință despre faptul că activitatea sau informatia respectivă este nelegală ori despre fapte sau circumstanțe din care să rezulte că activitatea sau informatia în cauză ar putea vătămă drepturile unui tert, furnizorul acționează rapid în vederea eliminării posibilității de acces oferite sau a blocării utilizării acesteia.

(2) Furnizorul de servicii răspunde pentru informatia în cauză atunci când caracterul nelegal al acesteia a fost constatat printr-o decizie a unei autorități publice.

(3) Prevederile alin. (1) nu se aplică în situația în care destinatarul acționează din ordinul sau sub comanda furnizorului de servicii.

CAPITOLUL V: Supraveghere și control

Art. 16: Obligatiile furnizorilor de servicii

(1) Furnizorii de servicii sunt obligați să informeze de îndată autoritățile publice competente despre activitățile cu aparentă nelegală desfășurate de destinatarii serviciilor lor sau despre informațiile cu aparentă nelegală furnizate de acestia.

(2) Furnizorii de servicii sunt obligați să comunice de îndată autorităților prevăzute la alin. (1), la cererea acestora, informații care să permită identificarea destinatarilor serviciilor lor, cu care acești furnizori au încheiat contracte privind stocarea permanentă a informației.

(3) Furnizorii de servicii sunt obligați să întrerupă, temporar sau permanent, transmiterea într-o rețea de comunicații ori stocarea informației furnizate de un destinatar al serviciului respectiv, în special prin eliminarea informației sau blocarea accesului la aceasta, accesul la o rețea de comunicații ori prestarea oricărui alt serviciu al societății informaționale, dacă aceste măsuri au fost dispuse de autoritatea publică definită la art. 17 alin. (2); această autoritate publică poate acționa din oficiu sau ca urmare a plângerii ori sesizării unei persoane interesate.

(4) Plângerea prevăzută la alin. (3) poate fi făcută de către orice persoană care se consideră prejudiciată prin conținutul informației în cauză. Plângerea sau sesizarea se întocmește în formă scrisă, cu arătarea motivelor pe care se întemeiază, și va fi în mod obligatoriu datată și semnată. Plângerea nu poate fi înaintată dacă o cerere în justiție, având același obiect și aceleași părți, a fost anterior introdusă.

(5) Decizia autorității trebuie motivată și se comunică părților interesate în termen de 30 de zile de la data primirii plângerii sau a sesizării ori, dacă autoritatea a acționat din oficiu, în termen de 15 zile de la data la care a fost emisă.

(6) Împotriva unei decizii luate potrivit prevederilor alin. (3) persoana interesată poate formula contestație în termen de 15 zile de la comunicare, sub sancțiunea decăderii, la instanța de contencios administrativ competentă. Cererea se judecă de urgență, cu citarea părților. Sentința este definitivă.

Art. 17: Autorități competente

(1) Autoritatea de reglementare în comunicatii și tehnologia informației, denumită în continuare Autoritatea, este competentă să supravegheze și să controleze respectarea de către furnizorii de servicii a prevederilor prezentei legi și a normelor metodologice de aplicare a acesteia, să constate contravențiile și să aplice sancțiunile prevăzute la art. 22.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), prin autorități publice, în sensul art. 3 alin. (5), art. 5, 13, art. 14 alin. (2), art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1) și (3), art. 23 alin. (2) și art. 30 alin. (1), se înțelege acele autorități ale administrației publice sau, acolo unde este cazul, instanțe de judecată, a căror competență în materia respectivă este stabilită prin dispozițiile legale în vigoare, aplicabile în fiecare caz.

(3) Autoritatea poate solicita furnizorilor de servicii orice informații necesare în vederea exercitării atribuțiilor sale, menționând baza legală și scopul solicitării, și poate stabili termene până la care aceste informații să îi fie furnizate, sub sancțiunea prevăzută de prezenta lege.

(4) În vederea descoperirii și investigării încălcărilor prevederilor prezentei legi și ale normelor sale de aplicare Autoritatea acționează prin personalul de control împuternicit în acest scop.

(5) În exercitarea atribuțiilor de investigare personalul de control împuternicit în acest scop al Autorității sau al persoanei juridice prevăzute la alin. (12) poate solicita furnizorilor de servicii informațiile care îi sunt necesare, menționând baza legală și scopul solicitării, și poate stabili termene până la care aceste informații să îi fie furnizate, sub sancțiunea prevăzută de prezenta lege.

(6) Autoritatea dispune efectuarea de investigații, în condițiile prezentei legi, din oficiu sau la primirea unei plângeri ori sesizări din partea oricărei persoane.

(7) Personalul de control împuternicit în acest scop al Autorității sau al persoanei juridice prevăzute la alin. (12) poate să solicite declarații sau orice documente necesare pentru îndeplinirea misiunii, să sigileze, să ridice orice registre, acte financiar-contabile și comerciale sau alte evidente, eliberând persoanei supuse investigației copii de pe originale, ori să obțină copii, lăsându-i acesteia originalele; de asemenea, este autorizat să facă inspecții inopinate, al căror rezultat va fi consemnat într-un proces-verbal de constatare, și să primească, la convocare sau la fața locului, informații și justificări.

(8) Organele administrației publice centrale și locale, precum și oricare alte instituții și autorități publice sunt obligate să permită personalului de control împuternicit în acest scop al Autorității sau, după caz, al persoanei juridice prevăzute la alin. (12) accesul la documentele, datele și informațiile deținute de acestea, în măsura în care sunt necesare îndeplinirii misiunii legale a Autorității, fără a se putea opune caracterul de secret de stat sau secret de serviciu al unor asemenea documente, date și informații.

(9) Personalul de control împuternicit în acest scop, pri-mind acces la documentele, datele și informațiile menționate la alin. (8), este ținut la observarea strictă a caracterului de secret de stat sau secret de serviciu, atribuit legal respectivelor documente, date și informații.

(10) Autoritatea sesizează organele de urmărire penală ori de câte ori constată încălcări ale legii penale.

(11) Autoritatea informează furnizorii de servicii, destinatarii, statele membre ale Uniunii Europene si Comisia Europeană cu privire la toate aspectele legate de aplicarea prevederilor prezentei legi si cooperează cu autoritățile competente din alte state în vederea exercitării eficiente a supravegherii si controlului asupra activității furnizorilor de servicii.

(12) Autoritatea poate delega exercitarea atributiilor prevăzute în prezentul articol unei alte persoane juridice de drept public, cu atributii de supraveghere si control în domeniul telecomunicatiilor.

(13) Pentru scopurile aplicării prezentei legi, până la înfiintarea Autorității atributiile acesteia sunt îndeplinite de Ministerul Comunicatiilor si Tehnologiei Informatiei.

Art. 18: Coduri de conduită

(1) Asociatiile si organizatiile neguvernamentale cu caracter profesional ori comercial sau cele constituite în scopul protectiei consumatorilor, a minorilor ori a persoanelor cu handicap își pot elabora propriile coduri de conduită sau coduri comune cu Autoritatea si Ministerul Justitiei, în vederea aplicării corespunzătoare a prevederilor prezentei legi.

(2) Autoritatea si Ministerul Justitiei vor urmări include-rea în codurile de conduită prevăzute la alin. (1) în special a unor prevederi referitoare la:

a) solutionarea litigiilor pe cale extrajudiciară;

b) întreruperea, temporară sau permanentă, a transmiterii într-o retea de comunicatii sau a stocării informatiei furnizate de un destinatar al serviciului, în special prin eliminarea informatiei ori blocarea accesului la aceasta, a accesului la o retea de comunicatii sau a prestării oricărui alt serviciu al societății informationale;

c) protectia destinatarilor cu privire la efectuarea comunicărilor comerciale;

d) protectia minorilor si a demnității umane.

(3) Autoritatea si Ministerul Justitiei sustin:

a) traducerea codurilor de conduită în limbi de circulatie internatională;

b) facilitarea accesului la codurile de conduită prin mijloace electronice;

c) popularizarea codurilor de conduită la nivel national si transmiterea acestora, precum si a evaluărilor privind aplicarea si impactul lor practic către statele membre ale Uniunii Europene si către Comisia Europeană.

CAPITOLUL VI: Solutionarea litigiilor

Art. 19: Actiuni în justitie

(1) Persoanele care au calitate procesuală activă, potrivit prevederilor alin. (2), pot solicita instanței obligarea pârâtului la încetarea oricărei acțiuni sau abțineri contrare prevederilor prezentei legi, interzicerea reluării ei în viitor și obligarea pârâtului la despăgubiri pentru prejudiciul suferit.

(2) Au calitate procesuală activă pentru introducerea acțiunii prevăzute la alin. (1):

a) persoanele fizice și juridice ce se pretind titulari ale unui drept subiectiv prevăzut de prezenta lege sau ale unui interes care nu se poate realiza decât pe calea justiției;

b) asociațiile și organizațiile neguvernamentale prevăzute la art. 18 alin. (1);

c) Autoritatea Națională pentru Protecția Consumatorilor, oficiile pentru protecția consumatorilor județene și Oficiul pentru protecția consumatorilor al municipiului București;

d) entitățile constituite în scopul protecției consumatorilor în statele membre ale Uniunii Europene, în condițiile prevăzute de normele metodologice de aplicare a prezentei legi.

(3) Acțiunea prevăzută la alin. (1) se prescrie în termen de un an de la data acțiunii sau a abținerii care a justificat introducerea ei.

(4) Persoanele care au calitate procesuală activă, potrivit prevederilor alin. (2), pot solicita instanței, pe cale de ordonanță prezidențială, încetarea oricărei acțiuni sau abțineri contrare prevederilor prezentei legi, în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

Art. 20: Solutionarea litigiilor pe cale extrajudiciară

(1) Furnizorii de servicii și destinatarii pot supune litigiile născute între ei arbitrajului, în condițiile prevăzute de lege, precum și celorlalte căi extrajudiciare de soluționare a litigiilor, prevăzute de codurile de conduită elaborate potrivit art. 18.

(2) Utilizarea mijloacelor electronice în cadrul soluționării litigiilor pe cale extrajudiciară este posibilă în condițiile prevăzute de lege.

CAPITOLUL VII: Sanctiuni civile și contravenționale

Art. 21: Nulitatea relativă a contractelor privind servicii ale societății informaționale

Orice contract privind furnizarea de servicii ale societății informaționale este anulabil la cererea destinatarului, dacă a fost încheiat cu un furnizor de servicii care:

a) nu a pus la dispoziție destinatarului, în condițiile prevăzute de lege, informațiile prevăzute la art. 5 lit. a)-i), ori nu a furnizat toate aceste informații, sau a furnizat informații inexacte;

b) nu a pus la dispozitie destinatarului, în conditiile prevăzute de lege, informatiile mentionate la art. 8 alin. (1) lit. a)-e), ori nu a furnizat toate aceste informatii, sau a furnizat informatii inexacte, dacă nu sunt aplicabile prevederile art. 8 alin. (3) sau (5);

c) a încălcat obligatia prevăzută la art. 8 alin. (2), dacă nu sunt aplicabile prevederile art. 8 alin. (3) sau (5);

d) a încălcat obligatia prevăzută la art. 8 alin. (4).

Art. 22: Contraventii

Constituie contraventie, dacă nu este săvârșită în astfel de conditii încât, potrivit legii penale, să constituie infractiune, si se sanctionează cu amendă de la 10.000.000 lei la 500.000.000 lei fapta furnizorului de servicii care:

a) efectuează comunicări comerciale încălcând conditiile stabilite la art. 6 alin. (1) si alin. (2) lit. a)-d);

b) nu pune la dispozitie destinatarilor si autorităților publice, în conditiile prevăzute de lege, informatiile prevăzute la art. 5 lit. a)-i), ori nu furnizează toate aceste informatii, sau furnizează informatii inexacte;

c) nu pune la dispozitie destinatarului, în conditiile prevăzute de lege, informatiile prevăzute la art. 8 alin. (1) lit. a)-e), ori nu furnizează toate aceste informatii, sau furnizează informatii inexacte, dacă nu sunt aplicabile prevederile art. 8 alin. (3) sau (5);

d) încalcă obligatia prevăzută la art. 8 alin. (2), dacă nu sunt aplicabile prevederile art. 8 alin. (3) sau (5);

e) încalcă obligatia prevăzută la art. 8 alin. (4);

f) încalcă obligatia prevăzută la art. 9 alin. (3);

g) încalcă obligatiile prevăzute la art. 16 alin. (1)-(3);

h) nu furnizează informatiile solicitate potrivit art. 17 alin. (3) sau (5), ori nu furnizează toate aceste informatii, sau furnizează informatii inexacte.

Art. 23: Constatarea contravențiilor si aplicarea sanctiunilor

(1) Constatarea contravenției prevăzute la art. 22 lit. a) si aplicarea sanctiunii corespunzătoare se fac, la sesizarea oricărei persoane sau din oficiu, de către reprezentantii împuterniciti ai Autorității de reglementare în comunicatii si tehnologia informatiei sau ai autorității de supraveghere prevăzute de Legea nr. 677/2001 privind protectia persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal si libera circulatie a acestor date.

(2) Constatarea contravențiilor si aplicarea sanctiunilor prevăzute la art. 22 lit. b)-h) se fac de către reprezentantii împuterniciti ai Autorității sau ai celorlalte autorități publice competente, la sesizarea oricărei persoane sau din oficiu.

(3) Constatarea contravențiilor se poate face, în toate cazurile, și de către ofiterii sau subofiterii de poliție.

(4) Contravențiilor prevăzute la art. 22 le sunt aplicabile prevederile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările ulterioare.

CAPITOLUL VIII: Infrațiuni săvârșite în legătură cu emiterea și utilizarea instrumentelor de plată electronică și cu utilizarea datelor de identificare în vederea efectuării de operațiuni financiare

Art. 24: Falsificarea instrumentelor de plată electronică

(1) Falsificarea unui instrument de plată electronică se pedepsește cu închisoare de la 3 la 12 ani și interzicerea unor drepturi.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează punerea în circulație, în orice mod, a instrumentelor de plată electronică falsificate sau detinerea lor în vederea punerii în circulație.

(3) Pedeapsa este închisoarea de la 5 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, dacă faptele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt săvârșite de o persoană care, în virtutea atribuțiilor sale de serviciu:

a) realizează operații tehnice necesare emiterii instrumentelor de plată electronică ori efectuării tipurilor de operațiuni prevăzute la art. 1 pct. 10; sau

b) are acces la mecanismele de securitate implicate în emiterea sau utilizarea instrumentelor de plată electronică; sau

c) are acces la datele de identificare sau la mecanismele de securitate implicate în efectuarea tipurilor de operațiuni prevăzute la art. 1 pct. 10.

(4) Tentativa se pedepsește.

Art. 25: Detinerea de echipamente în vederea falsificării instrumentelor de plată electronică Fabricarea ori detinerea de echipamente, inclusiv hardware sau software, cu scopul de a servi la falsificarea instrumentelor de plată electronică se pedepsește cu închisoare de la 6 luni la 5 ani.

Art. 26: Falsul în declarații în vederea emiterii sau utilizării instrumentelor de plată electronică Declararea necorespunzătoare adevărului, făcută unei instituții bancare, de credit sau financiare ori oricărei alte persoane juridice autorizate în condițiile legii să emită instrumente de plată electronică sau să accepte tipurile de operațiuni prevăzute la art. 1 pct. 10, în vederea emiterii sau utilizării unui instrument de plată electronică, pentru sine sau pentru altul, atunci când, potrivit legii ori împrejurărilor, declarația făcută servește pentru emiterea sau utilizarea acelui instrument, se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 2 ani sau cu amendă.

Art. 27: Efectuarea de operatiuni financiare în mod fraudulos

(1) Efectuarea uneia dintre operatiunile prevăzute la art. 1 pct. 10, prin utilizarea unui instrument de plată electronică, inclusiv a datelor de identificare care permit utilizarea acestuia, fără consimțământul titularului instrumentului respectiv, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 12 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează efectuarea uneia dintre operatiunile prevăzute la art. 1 pct. 10, prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

(3) Cu aceeași pedeapsă se sancționează transmiterea neautorizată către altă persoană a oricăror date de identificare, în vederea efectuării uneia dintre operatiunile prevăzute la art. 1 pct. 10.

(4) Pedeapsa este închisoarea de la 3 la 15 ani și interzicerea unor drepturi, dacă faptele prevăzute la alin. (1)-(3) sunt săvârșite de o persoană care, în virtutea atribuțiilor sale de serviciu:

a) realizează operații tehnice necesare emiterii instrumentelor de plată electronică ori efectuării tipurilor de operațiuni prevăzute la art. 1 pct. 10; sau

b) are acces la mecanismele de securitate implicate în emiterea sau utilizarea instrumentelor de plată electronică; sau

c) are acces la datele de identificare sau la mecanismele de securitate implicate în efectuarea tipurilor de operațiuni prevăzute la art. 1 pct. 10.

(5) Tentativa se pedepsește.

Art. 28: Acceptarea operatiunilor financiare efectuate în mod fraudulos

(1) Acceptarea uneia dintre operatiunile prevăzute la art. 1 pct. 10, cunoscând că este efectuată prin folosirea unui instrument de plată electronică falsificat sau utilizat fără consimțământul titularului său, se pedepsește cu închisoare de la 1 la 12 ani.

(2) Cu aceeași pedeapsă se sancționează acceptarea uneia dintre operatiunile prevăzute la art. 1 pct. 10, cunoscând că este efectuată prin utilizarea neautorizată a oricăror date de identificare sau prin utilizarea de date de identificare fictive.

(3) Tentativa se pedepsește.

Art. 29: Efectuarea de operatiuni neautorizate într-un sistem informatic

(1) Accesul neautorizat într-un sistem informatic sau într-un domeniu se pedepsește cu închisoare de la 3 luni la 3 ani sau cu amendă.

(2) Transferul neautorizat de date dintr-un sistem informatic sau domeniu pentru uzul personal ori către terți se pedepsește cu închisoare de la 1 la 12 ani.

(3) Modificarea, distrugerea parțială sau totală, în mod neautorizat, a informației stocate într-un sistem informatic sau domeniu se pedepsește cu închisoare de la 3 la 15 ani.

Art. 30: Constatarea si judecarea infractiunilor

- (1) Infractiunile prevăzute în prezenta lege se constată de către autoritățile publice competente, care înaintează actul de constatare la organul local de urmărire penală.
- (2) Infractiunile prevăzute la art. 24 si 25 se judecă, în primă instanță, de către tribunal.
- (3) Prevederile prezentului capitol se completează cu dispozitiile Codului penal si ale Codului de procedură penală.

CAPITOLUL IX: Dispozitii finale

Art. 31: Sarcina probei în cazul litigiilor privind furnizarea de servicii ale societății informationale

În cazul oricărui litigiu privind furnizarea unui serviciu al societății informationale, declansat între furnizorul serviciului respectiv si un destinatar al acestui serviciu, sarcina probei îndeplinirii obligatiilor prevăzute la art. 5, 6, 8 si 9 revine furnizorului de servicii dacă destinatarul are calitatea de consumator.

Art. 32: Abrogarea unor dispozitii contrare

Litera f) a articolului 6 din Ordonanta Guvernului nr. 130/2000 privind regimul juridic al contractelor la distanță se abrogă.

Art. 33: Intrarea în vigoare si aplicarea legii

- (1) În termen de 3 luni de la data publicării prezentei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I, Ministerul Comunicatiilor si Tehnologiei Informatiei va elabora normele metodologice de aplicare a acesteia, care se aprobă prin hotărâre a Guvernului.
- (2) Prezenta lege intră în vigoare la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I, si se pune în aplicare la 3 luni de la data intrării în vigoare.

Această lege a fost adoptată de Senat în sedinta din 9 mai 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constitutia României.

PRESEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

Această lege a fost adoptată de Camera Deputatilor în sedinta din 9 mai 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (1) din Constitutia României.

PRESEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU